ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2021/355

z 25. februára 2021

o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES

[oznámené pod číslom C(2021) 1215]

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES ([1]), a najmä na jej článok 11,

keďže:

(1) Od roku 2013 je pri prideľovaní emisných kvót prevádzkovateľom zariadení v rozsahu pôsobnosti systému Únie na obchodovanie s emisiami (EU ETS) pravidlom obchodovanie formou aukcie. Oprávnení prevádzkovatelia budú v období obchodovania 2021 až 2030 naďalej dostávať bezodplatné kvóty. Množstvo kvót, ktoré každý takýto prevádzkovateľ dostane, sa určuje na základe harmonizovaných pravidiel platných v celej Únii stanovených v smernici 2003/87/ES a delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2019/331 ([2]).

(2) Členské štáty mali Komisii do 30. septembra 2019 predložiť svoje vnútroštátne vykonávacie opatrenia, ktoré mali obsahovať zoznam zariadení na ich území, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, a informácie o výrobnej činnosti, prenose tepla a plynov, výrobe elektrickej energie a emisiách na úrovni podzariadení za päť rokov základného obdobia (2014 – 2018) v súlade s prílohou IV k delegovanému nariadeniu (EÚ) 2019/331.

(3) V záujme zabezpečenia kvality a porovnateľnosti údajov použili členské štáty na predloženie svojich vnútroštátnych vykonávacích opatrení elektronický vzor, ktorý poskytla Komisia v súlade s článkom 14 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/331 a v ktorom sa uvádzajú príslušné údaje za každé zariadenie. Členské štáty predložili aj správu o metodike, v ktorej sa uvádza postup, akým ich orgány získavali údaje.

(4) Vzhľadom na široké spektrum predložených informácií a údajov Komisia najprv posúdila úplnosť všetkých vnútroštátnych vykonávacích opatrení. V prípadoch, keď Komisia usúdila, že predložené informácie a údaje sú neúplné, vyžiadala si od dotknutého členského štátu dodatočné informácie. Príslušné orgány reagovali predložením dodatočných relevantných informácií, ktorými predložené vnútroštátne vykonávacie opatrenia doplnili.

(5) Komisia potom vnútroštátne vykonávacie opatrenia posúdila na základe kritérií uvedených v smernici 2003/87/ES a delegovanom nariadení (EÚ) 2019/331, pričom zohľadnila svoje usmerňovacie dokumenty pre členské štáty uverejnené v období od januára do apríla 2020. Tieto kontroly konzistentnosti predstavovali druhú fázu posudzovania vnútroštátnych vykonávacích opatrení.

([1]) Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

([2]) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/331 z 19. decembra 2018, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 59, 27.2.2019, s. 8).

(6) Kontroly konzistentnosti vnútroštátnych vykonávacích opatrení sa vykonali za jednotlivé členské štáty a jednotlivé zariadenia samostatne, ako aj v porovnaní s inými zariadeniami v tom istom odvetví. V rámci tohto komplexného posúdenia Komisia analyzovala konzistentnosť samotných údajov a ich konzistentnosť s pravidlami harmonizácie bezodplatného prideľovania kvót platnými v celej Únii pre fázu 4 podľa delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/331. S cieľom uplatniť správnu referenčnú hodnotu Komisia preskúmala oprávnenosť zariadení na bezodplatné pridelenie kvót, ich rozdelenie na podzariadenia, ako aj ich hranice. Vzhľadom na to, že dané údaje sa používajú na výpočet revidovaných referenčných hodnôt, Komisia venovala osobitnú pozornosť priradeniu emisií k jednotlivým podzariadeniam. Keďže na prideľovanie kvót majú významný vplyv údaje týkajúce sa výpočtu historických úrovní činnosti zariadení počas základného obdobia, Komisia tieto údaje zároveň podrobne analyzovala. Komisia takisto preskúmala, či bolo zaradenie zariadení do zoznamov vnútroštátnych vykonávacích opatrení v súlade s ustanoveniami prílohy I k smernici 2003/87/ES.

(7) Vykonali sa ďalšie hĺbkové analýzy údajov za konkrétne zariadenia, ktoré mali vplyv na výpočet revidovaných referenčných hodnôt, a za jednotlivé členské štáty. Osobitné posúdenia vychádzali z analýzy posúdenia rizika, v ktorej sa zohľadnilo niekoľko kritérií vrátane intenzity emisií za každé podzariadenie spojené s referenčným produktom.

(8) Na základe výsledkov týchto kontrol Komisia vykonala podrobné posúdenie zariadení, pri ktorých boli zistené prípadné nezrovnalosti pri uplatňovaní harmonizovaných pravidiel prideľovania kvót. V prípade týchto zariadení boli príslušné orgány dotknutých členských štátov požiadané o ďalšie objasnenie.

(9) Na základe výsledkov uvedeného posúdenia súladu sa zistilo, že vnútroštátne vykonávacie opatrenia Belgicka, Bulharska, Cypru, Česka, Dánska, Estónska, Fínska, Francúzska, Grécka, Holandska, Chorvátska, Írska, Litvy, Lotyšska, Luxemburska, Maďarska, Malty, Nemecka, Poľska, Portugalska, Rakúska, Rumunska, Slovenska, Slovinska, Španielska, Švédska a Talianska sú v súlade so smernicou 2003/87/ES a delegovaným nariadením (EÚ) 2019/331, a to okrem výnimiek uvedených ďalej. Zariadenia, ktoré tieto členské štáty zahrnuli do vnútroštátnych vykonávacích opatrení, boli uznané za oprávnené na bezodplatné pridelenie kvót a s výnimkou prípadov uvedených ďalej sa nezistili žiadne nezrovnalosti, pokiaľ ide o pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót platné v celej Únii.

(10) Vzhľadom na výsledky posúdenia sú však určité aspekty vnútroštátnych vykonávacích opatrení, ktoré predložili Fínsko a Švédsko, nezlučiteľné s kritériami uvedenými v smernici 2003/87/ES a delegovanom nariadení (EÚ) 2019/331.

(11) Fínsko a Švédsko navrhli zahrnúť 51 zariadení, ktoré využívajú výlučne biomasu. Niektoré z týchto zariadení v období 2004 – 2007 podliehali jednostrannému začleneniu, ktoré Komisia schválila podľa článku 24 smernice 2003/87/ES. V súlade s novým ustanovením v odseku 1 prílohy I k smernici 2003/87/ES však boli zariadenia využívajúce výlučne biomasu z EU ETS následne vylúčené. Toto ustanovenie bolo do smernice o ETS zavedené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES ([3]) a od začiatku svojho uplatňovania 1. januára 2013 určilo nový rozsah pôsobnosti ETS, a to aj pokiaľ ide o predchádzajúce začlenenia. Preto sa má zamietnuť začlenenie zariadení, ktoré využívali výlučne biomasu, za všetky roky základného obdobia, vrátane prípadov, keď išlo o zariadenia uvedené v článku 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES.

(12) Švédsko navrhlo zahrnúť jedno zariadenie, ktorého emisie pochádzajú z pece na vápno, v ktorej sa kalcinuje vápenatý kal, teda zvyšok zo zhodnocovania chemických látok používaných pri varení v celulózkach na výrobu sulfátovej buničiny. Proces zhodnotenia vápna z vápenatého kalu spadá do vymedzenia systémových hraníc sulfátovej buničiny s krátkymi/dlhými vláknami. Dotknuté zariadenie teda dováža medziprodukt, na ktorý sa vzťahuje referenčný produkt. Ako sa pripomína v článku 16 ods. 7 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/331, emisie by sa nemali započítavať dvakrát, a preto sa údaje týkajúce sa bezodplatného prideľovania kvót za uvedené zariadenie majú zamietnuť.

([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 63).

(13) Švédsko navrhlo, aby sa v prípade výroby železorudných peliet pri troch zariadeniach použili podzariadenia spojené s odlišným referenčným štandardom, než aký sa pri nich použil vo vnútroštátnych vykonávacích opatreniach fázy 3. Navrhlo, aby sa v prípade výroby železorudných peliet použilo podzariadenie spojené s referenčným štandardom spekanej rudy, zatiaľ čo vo fáze 3 sa použili referenčné štandardy tepla a paliva. Referenčný štandard spekanej rudy je však vymedzený v prílohe I k delegovanému nariadeniu (EÚ) 2019/331 a vymedzenie produktov, ako aj vymedzenie procesov a emisií, na ktoré sa tento referenčný produkt vzťahuje, sú prispôsobené výrobe aglomerátu a nezahŕňajú železorudné pelety. V článku 10a ods. 2 smernice 2003/87/ES sa okrem toho pre fázu 4 vyžaduje aktualizácia referenčných hodnôt, no nestanovuje sa v ňom žiadna úprava výkladu ich vymedzení. Údaje predložené za výrobu železorudných peliet, ktoré sú založené na podzariadení spojenom s referenčným štandardom spekanej rudy, sa preto majú zamietnuť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Zápis zariadení uvedených v prílohe I k tomuto rozhodnutiu zahrnutých do zoznamov zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, predložený Komisii podľa článku 11 ods. 1 uvedenej smernice, ako aj zodpovedajúce údaje o týchto zariadeniach sa zamietajú.

2. Údaje týkajúce sa bezodplatného prideľovania kvót za zariadenie uvedené v prílohe II k tomuto rozhodnutiu zahrnuté do zoznamov zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, predložené Komisii podľa článku 11 ods. 1 uvedenej smernice, sa zamietajú.

3. Údaje zodpovedajúce podzariadeniam spojeným s referenčným produktom zariadení uvedených v prílohe III k tomuto rozhodnutiu v zoznamoch zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, predložené Komisii podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES, sa zamietajú.

4. Nevznášajú sa žiadne námietky, ak členský štát pred určením predbežných ročných množstiev bezodplatných kvót na jednotlivé roky od roku 2021 do roku 2025 v súlade s článkom 14 ods. 5 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/331 zmení údaje týkajúce sa rozdelenia na podzariadenia predložené za zariadenia na jeho území, ktoré sú zaradené do zoznamov uvedených v odseku 3 a uvedené v prílohe III k tomuto rozhodnutiu.

5. Akákoľvek zmena uvedená v odseku 4 sa musí Komisii oznámiť čo najskôr a členský štát nesmie pristúpiť k určeniu predbežných ročných množstiev bezodplatných kvót na jednotlivé roky od roku 2021 do roku 2025 v súlade s článkom 14 ods. 5 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/331, kým sa neuskutočnia prijateľné zmeny.

Článok 2

S výnimkou ustanovení článku 1 sa voči zoznamom zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, ako ich predložili členské štáty podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES, a voči údajom zodpovedajúcim týmto zariadeniam nevznášajú žiadne námietky.

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 25. februára 2021

Za Komisiu
Frans TIMMERMANS
výkonný podpredseda

PRÍLOHA I

Zariadenia využívajúce výlučne biomasu

Identifikátor zariadenia v zoznamoch vnútroštátnych vykonávacích opatrení			
FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779			

PRÍLOHA II

Zariadenie využívajúce medziprodukt na výrobu vápna

Identifikátor zariadenia v zozname vnútroštátnych vykonávacích opatrení
SE000000000000419

PRÍLOHA III

Zariadenia využívajúce namiesto referenčných štandardov tepla alebo paliva referenčný produkt spekanej rudy

Identifikátor zariadenia v zozname vnútroštátnych vykonávacích opatrení		
SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499